

Yedi

– nitera · 16 Ekim 2014

Yedi gezegenin gölgesinde Boy verirken hercai ömürler Ve solarken gözde düşler Yedi cüce Yedisi de birbirinden yüce... Yedi kat yerin dibinde Ayların ve yılların döngüsünde Yedi iklimde Yedi boyun büküş her birinde Yetim yedisi de Ö k s ü z Yedi veren gül gibi günsüz... Zaman sürerken atları, deli taylorları Zamanın yaylarından oklar vurmuş yılları Dünyanın yedi kapısından girmiş içeri Yedi gök kuşağını sarmış her ok Her biri Renklerin tılsımıyla yeşertmiş kapkara bulutları Filiz vermiş yokluk dünyasında toprak Ve söylencesinde tarihin Yedi notada birleşmiş diller Yedi çakrada bedenlerde hoştur hisler... Odur ki rivayet; Akıl demlenirken bilgelik sunağında İçmiş birileri seneleri yudum yudum Sükût ikrar menşe. inde Kimi abdal kimi harami Kimisi meczup Hüküm sürmemiş Nemrut ve Firavun gibi Zalime karşı bir sinek işte Her devir böyle asırlara sürgit... Yedi uyurlar uyanmışlar yüzyıllara doğru... Artık aydınlıktı yollar Karanlıkları yemiş asırlar hiç duymadan Uyanmadan Mağaranın içinde yedi uyurlar Ve cennetin asil köpeği Kıtırmır... Zaman sürerken atları, deli taylorları Ve bir arayışta gözler Tutulmuş gözleri asmalı denize Birleşmiş bir kentte sözleri Yedi tepeli Yorgun düşmüş İstanbul yıllara gark olurken Kent günbegün solgun Bakar olmuş gözleri dolgun Yedi ayda erken Derken Fatih fetheden olmuş Coşmuş Allah Allah nidalarıyla boğaz Gemiler aklını yitirmiş Çıldırılmış çağlar Her köşesinde melekler ağlar O Fatih ki Muhammed Mustafa'nın övgüsüne mazhar... Kani olmuş Asi olmuş Yokla var olmuş ruhlar Yokluk aleminde berzah olmuşlar Giymişler inanç gömleğini Yedi kere yunmuş ruhlar Üzerimizde yıldızlar ve tüm cisimlerin semahıyla Bahşetmiş o Cömert, göklerin yedinci katında cenneti...-n i t e r a -